“In ko so Ga zagledali so Ga molili; nekateri pa so dvomili.” (Matej 28, 17)
Dne 29. decembra 1843, zvečer

1 Tudi sedaj imate prosto izbiro besedila; zato ga odberite in videli bomo, ali bo tudi to, kakor neko osrednje sonce, osvetlilo našo obravnavo.
2 “In ko so Ga zagledali, so Ga molili; nekateri pa so dvomili.”
3 Določili ste besedilo in z njim ste ponovno zadeli žebelj na glavico. Resnično, to besedilo nam more svetiti kot neko glavno osrednje sonce!
4 Ko so Ga zagledali, so Ga molili! Koga so torej ugledali in s čim so Ga ugledali in kako so Ga molili?
5 Zagledali so Mene, Gospoda. S čim pa? S svojimi očmi. In kako so Me molili? S svojimi usti. Čemu pa so Me torej molili? Ker so po čudežu vedeli, kdo sem; vedeli so namreč, da sem Jaz Gospod. Od kod pa so to vedeli? To so vedeli iz Mojega nauka in Mojih dejanj in zaradi čudeža Mojega vstajenja.
6 Sedaj pa poglejmo ali vi morda delate enako!
7 Sicer Me ne vidite z vašimi očmi, *toda toliko bolj Me vidite z vašimi ušesi in z očmi duše,* ki so Vaše dobro pojmovanje. Kajti, še najmanj pomembno je gledati z očmi, ker so podobe, ki padajo vanje, zelo bežne in se ne ustalijo. Star pregovor pravi: “Proč od oči, ven iz srca!”
8 Toda, kar zaznate z ušesi, je že trajnejše; kajti besedo, ki ste jo zvedeli, zmorete povedati kadarkoli tako zvesto, kakor ste jo izvedeli. Pa poskusite storiti isto z nekim predmetom, ki ga gledate. Celo nekemu zelo spretnemu kiparju ali upodobarju ne uspe zlahka opisati opazovanega predmeta tako zvesto, kakor ga je videl.
9 Toda predmeti, podobe in pojmi, ki jih je posnelo uho, se vtisnejo v spomin in to nadvse zvesto. Zaradi te zvestobe posnetka zmorete govoriti in to celo v različnih jezikih. Tisto, kar ste enkrat slišali in prebrali, ja, celo kar ste gledali,zmorete tako zvesto opisati, kakor ste to slišali, prebrali in opazovali. In to še po daljših časovnih obdobjih, brez najmanjše zabrisanosti vtisa, - medtem ko zaradi luči oči ne zmorete prerisati niti pred vami ležeče podobe tako, kakor jo vidite.
10 Iz tega pa jasno izhaja, da je gledanje z ušesom neprimerno pomembnejše kakor pa gledanje z očesom. Tako je zato tudi mnogo bolj važno, razločno slišati zvok besede, kakor pa opazovati zunanji videz neke podobe.
11 Slepec je prav lahko modrec, - toda mutcu to ne bo zlahka uspelo; kajti mutavost je običajno posledica gluhosti. In vendar imajo mutasti običajno mnogo ostrejše oko kot tisti, ki slišijo in zato niso mutasti.
12 Iz tega zopet sledi, da je gledanje z ušesom precej pomembnejše, kakor pa gledanje z očesom. Gledanje z očesom pač zmore nekoga očarati in presenetiti, zlasti kadar se prikažejo stvari, ki so izredno redke; vendar samo uho posname nauk.
13 Iz povedanega jasno sledi, da je bolje poslušati, kakor gledati. Kajti, kar vstopi skozi uho, to razsvetli in uredi razum;kar pa vstopa skozi oko, pa pogosto le-to prav mogočno zmede.

14 Če bi, na primer, ženski spol slišal za kakšno novo modo oblačenja samo takole od daleč in mu o njej nikoli ne bi prišlo kar koli pred oči, bi njihov um ostal urejen in ženska ne bi zlahka dovolila, da bi ji kar obesili neko novo modo na telo; ko pa o njej dobi pred oči slike, ji le-te zmedejo dober, enostaven um in naredijo iz nje kaj kmalu nečimrno gizdavko, ki me jezi bolj kakor desettisoč norcev.
15 In to ponovno potrjuje, kako je poslušanje v vsakem pogledu mnogo boljše kot gledanje.
16 *In tako Me tudi vsakodnevno vidite in to z ušesom vašega telesa, ko prebirate Mojo besedo* in z ušesom vaše duše, ki je boljši del vašega razumevanja; *in ker Me tako vidite, kako pri vas ponovno vstajam, Me kar dobro spoznavate in Me molite* in to z vašim razumevanjem in nato z vašimi usti.
17 Sedaj pa vprašam: Ali je bilo to s strani tistih, ki so Me videli po vstajenju in Me molili, že dovolj, da bi si s tem pridobili večno življenje?
18 Vprašanje, ki sem ga trikrat zapovrstjo zastavil Petru, ali Me ljubi, pokaže torej več kot dovolj, da le gledanje in molitev ne zadoščata, da bi zasedli Moje kraljestvo in z njim večno življenje, - kakor tudi ni dovolj reči le: “Gospod,Gospod!”
19 Enako pa Me gledate tudi vi, kadar prebirate Mojo besedo in Me tudi molite z razumevanjem in s pozornostjo, s katero berete Mojo besedo. Prav tako bi mogli tudi vi povedati: “Vidimo Te in Te molimo!”
20 Toda Jaz se vam ponovno prikažem in vas, Petre, sprašujem ne samo trikrat, marveč še večkrat: “Me ljubite?” – Tedaj porečejo vaša usta: “Ja!” - Vendar, če pogledam prav natančno v vaše srce, se Mi pogosto prikaže kakor turoben jesenski dan, odet v najrazličnejše umazane posvetne megle in zaradi samih megel ne zmorem spoznati, ali je ta “Ja” zares zapisan v dna vaših src z žarečo pisavo. Morda je res tam notri zapisano; toda čemu toliko megle, ki pogosto omrači srce, tako da tega živega napisa ljubezni do Mene ni moč ugledati?!
21 Torej proč s temi meglami! Stran s samim gledanjem in z golim obožavanjem, da bo ta napis, ki je izdelek dejavnosti v skladu z besedo, popolnoma živo viden - in Jaz bom končno v vašem srcu, zaradi vedno svetlejše luči tega posvečenega,živega napisa!
22 Kaj pomaga še toliko branja in pojmovanja, katerima pa ne sledi dejanje?
Kaj koristita zrenje in molitev, pri čemer vas je potrebno kar naprej spraševati: “Peter, Me ljubiš?”
23 Tudi Magdalena Me je videla; vendar je nisem vprašal: “Magdalena, Me ljubiš?” Ker je bila polna ljubezni, sem jo moral zadrževati; kajti njena ljubezen do Mene se je premogočno prebudila že ob prvem pogledu Name. “Ne dotakni se Me!”, sem ji moral

reči, njej, katere srce je že ob prvem pogledu Name zagorelo z najsvetlejšimi zublji.
24 Tomažu pa sem moral reči: “Vtakni tvoje roke v Moje rane!” in Petra sem moral spraševati, ali Me ljubi. Tukajle stavek “Ne dotakni se Me!” ne bi bil na pravem mestu; kajti niti v Petru ali v Tomažu Mi ni plalo nasproti takšno srce kot v Magdaleni.
25 In tako Mi tudi vam ni potrebno reči: “Ne dotaknite se Me!”, temveč vam povem še več, kakor sem Tomažu: Vtaknite vaše roke ne samo v Moje rane, ampak hkrati v vse Moje stvarstvo, v vsa Moja nebesa in v vse čudeže večnega življenja,katere sem vam razkril, vtaknite vanje tudi vaše oči, ušesa, roke in noge in potem verjemite, da sem Jaz tisti, ki vam vse toda je! In za to ne zahtevam ničesar drugega, kakor da Me ljubite!”
26 Ampak kljub temu še vedno vidim v vas Petra na obrežju morja, ki se pusti venomer spraševati: “Peter, Me ljubiš?”.Kajti Petri ste pač po svojem verovanju, še dolgo pa niste ne Magdalene in ne Janezi, katerega tudi nisem vprašal, ali Me ljubi; kajti prav dobro sem vedel, zakaj Mi je sledil, čeprav Mu nisem dejal kakor Petru:*“Sledi Mi!”*
27 Peter Mi je sledil, ker sem mu tako zapovedal; Janez pa Mi je sledil, ker ga je k temu gnalo srce. Kaj od tega je tu bolje?
28 Peter je postal ljubosumen na Janeza, ker ga je imel za nižjega od sebe; Jaz pa sem Janeza branil in mu hkrati zagotovil *“Ostani”* in to je več kakor “Pojdi z Menoj!” Kajti boljše je tistemu, kateremu povem: “Ostani, kakršen si!”, kakor pa da Mu ukažem, naj Mi sledi.
29 In prav tako je resnična, dejavna ljubezen boljša kakor so vera, gledanje in molitev in je boljša kakor mnogo branja o Meni, mnogo razumevanja, zato pa toliko manj ljubezni!
30 Menim, da tudi to razumete; kljub temu pa prihodnjič še več osrednjih sonc!

Jakob Lorber
Pojasnila svetopisemskih besedil